## cuprins


şi toată bucuria acelor ani trişti / 5
zgomotul neobişnuit ce părea că vine din stradă / 10
aş putea să scriu cărţi despre pepeni / 14
zăduf / 16
ne-a scris acolo chiar şi pe noi / 18
nu / 20
făceam asta, de vreo 2 săptămâni
sau mai bine / 22
'82 / 23
prima oară / 25
avantajul de a fuma pe balcon / 27
nu l-am văzut niciodată plângând / 29
probabil şampon / 31

ochii săi albaştri, necruţători / 33
131102 / 34
la Panduri / 35
hybrid #1 / 37
hybrid #2 / 39
hybrid #3 / 41
bolognese / 43
nici în seara asta nici mâine / 44
septembrie / 45
schiţă de crăciun #1 / 46
schiţă de crăciun #2 / 47

o fâşie subţire de nori / 48
postcard #1 / 50
postcard #2 / 51

postcard #3 / 53
postcard #4 / 55
postcard #5 / 57
postcard #6 / 59
postcard #7 / 61

iniţial, ne vorbeam la per tu / 64
#1 / 67
#2 / 68
#3 / 70
#4 / 71
#5 / 72
#6 / 74
#7 / 75

## ne-a scris acolo chiar și pe noi

şi pe el mi-l aduc aminte perfect
avea un miros bun
auster
de copac uscat noduros

stătea lângă mine pe marginea patului
mai vorbeam câte ceva uneori
îmi povestea din război
şi aşa au trecut cele câteva săptămâni
până când a murit

era în luna februarie – peste drum
în grădină
prunii şi cei doi peri înghețați se chirciseră
de undeva din vecini
un pickup repeta la nesfârşit o romanţă vulgară
bunică-mea se oprise din plâns
şi cred că abandonase orice speranţă

tata în schimb părea că este mai bine
iar în seara aceea
după ce ne-a plecat toată lumea din casă
a luat o foaie
un pix
şi-a făcut o listă cu toţi cei pe care şi i-a amintit
pe care îi cunoscuse sau nu
un fel de arbore genealogic
unde i-a trecut inclusiv pe cei 5 fraţi ai săi

morţi cu toţii până-n 3-4 ani
şi ne-a scris acolo chiar şi pe noi

se întunecase de tot –
o cană mare de tablă plină cu vin
pahare
şi acel pomelnic complet inutil
păstrat cu sfinţenie într-un sertar
şi dispărut odată cu tatăl meu
brusc
câţiva ani mai târziu

## nu

nu domnule Pop
pe mine mama nu a vrut să mă lepede pe
locul gol dintre Vărai şi Valea Morii
ci dimpotrivă
o socoteală banală confirmată de ea îmi spune că sunt
creat în prima ei noapte ca femeie
într-un hotel de la mare imediat după cununia civilă
şi aveam să văd lumina soarelui
(de fapt luna şi poate stelele nopţii)
într-un ţinut magnetic din sud

tata era student în sesiune vacanţă chiulea habar n-am
şi-n noaptea aceea de mai
în pragul dezastrului care-a urmat începând cu anii '80
doctorul l-a pus să aleagă între mine şi mama
(pe care au cusut-o şi căreia
i s-a interzis să mai nască vreodată)
şi
sub lumina fluorescentă a holului de spital
ca sub o boltă cerească ajunsă deodată
prea aproape de el
s-a sprijinit de zidul vernil vopsit în ulei
şi nu a vrut să semneze nu a vrut să
audă nimic
doar a plâns

mai târziu
peste 3 ani şi vreo câteva zile

avea să se nască mult mai uşor fără lacrimi
surioara mea
şi peste alţi aproape 30
am întrebat-o aşa într-o doară pe mama
dacă noi am mai fi putut avea o altă soră sau frate
– nici nu cred că a înţeles întrebarea
mi-a zis calm doar atât
nu

## făceam asta, de vreo 2 săptămâni sau mai bine

când, deodată i-am văzut – fusesem văzut
şi a trebuit să primesc totul cu o minimă demnitate
mă tăvăleam de durere însă nu ripostam
plângeam
şi negam c-aş fi fost eu acela, acolo

spre seară s-au mai liniştit
mi-au făcut baie în cădiţa albastră de plastic
mi-au dat pijama curată şi, tremurând
aşteptam un somn apăsător
din care-aş fi vrut să nu mă trezesc niciodată
un bolovan atârnat de gât
şi aruncat cu mine cu tot în fântână

afară, în curte, iapa îşi îngrijea mânzul
îi dădea să mănânce
– câinii
tăcuseră –
iar cei doi uriaşi se mişcau ca prin ceaţă şi
fără cuvinte
cărau braţe de vreascuri în casă

/

fumul gunoaielor ude, arse mocnit
se ridica încet
peste pâlcuri de salcâmi şi tufe de liliac înflorit
peste dealurile din spatele casei
până aproape de stele

## '82

şi am fugit
pe terenul în pantă
şi m-am ascuns
speriat
pe după gutui

/

am intrat cu Florina
sora mai mare a lui Adi
în wc-ul cu hârtii de ziar
şi scaunul de lemn impregnat de urină

m-a luat de mână m-a tras după ea
ne-am închis înăuntru m-a pupat şi
mi-a zis să-i arăt puţa

cronologic
a fost primul moment intens conştient
aveam 3 ani şi jumătate
părul lung, tuns rotund cu breton
ştrampi şi pantofi de păpuşă
de lac, fără şiret – doar o baretă fină şi cataramă
mamaia îmi pusese în ziua aceea
fundiţa albă – pe cea roşie o luam la serbare

când am ieşit amândoi
încremeniţi